

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ

Ἑτησία δρ. 25—
Ἑξαμηνίος 14,—
Τριμηνίος 7,50

Ἑξωτερικοῦ

Ἑτησία Φράγκα 25.—
Ἑξαμηνίος 14,—
Τριμηνίος 7,50

ΑΜΕΡΙΚΗΣ (μόνον ἑτησία) δολλάρια 4.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ, 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ -- ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουμένης μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ἐνριπιδου ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Μερίσδος Β'. Τόμος 29ος

Ἐν Ἀθήναις, 1 Ὀκτωβρίου 1922

Ἔτος 44ον. — Ἀριθ. 44

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΜΑΣΚΑΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ Jules Chancel.]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ' (Συνέχεια)

Τίποτε ἀπ' τὴ στάση του δὲν δείχνει πὺς ὁ ἄνθρωπος αὐτός, μὲ τὸ ψυχρὸ καὶ ἐπιβλητικὸ βλέμμα, ποὺ μπροστά του δλοιο ὑποκλινονται, ἔγινε θύμα ἐνὸς ἐπιτηδείου παιχνιδιοῦ τοῦ Φρέδου καὶ τῶν συντρόφων του.

Ἐρισμένως ὁ ἀρχηγὸς τῆς Μαύρης Μάσκας δὲν ὑπερηφανεύεται γι' αὐτὴ τὴν περιπέτεια... Τὴ φύλαξε πολὺ μυστικὴ καὶ μόνο ἐκεῖνοι ποὺ ἔλαβαν μέρος σ' αὐτὴ, ἐμάντευαν τὴν ὁργὴ, ποὺ ἐβράζε κάτω ἀπ' τὸ ἥρεμο ἑξωτερικὸ του.

Οἱ ὁπαδοὶ καὶ οἱ ἀντίπαλοι τοῦ Σφάχτη, χωρισμένοι σὲ δύο κόμματα, ἀλλάζαν ἀπειλητικὰς ματιὰς, ἐτοιμοὶ ν' ἀρπαχτοῦν.

Ὁ Φρέδος, ὁ μόνος ἀπ' ὅλους ποὺ εἶχε τὸ πρόσωπο ἐσκέπαστο, στεκόταν ἀνυπόμονος σὲ μιὰ γωνιά τῆς σπηλιᾶς, ἀνάμεσα στὸ Φιδὲ καὶ στὸ Φαγάνα.

Μ' ὅλο του τὸ θάρρος, τὸ παιδί ἀνατρίχιασε ὅταν, κατὰ τὸ συνειθισμένο, ἔπρεπε νὰ πᾶν νὰ ὑποκλιθῇ μπρὸς στὸ βασιλιά, μόλις μπῆκε.

Προτοῦ ἐκπληρώσῃ αὐτὸν τὸν τύπο, ῥώτησε τὸ Φιδὲ:

— Φαντάζεσαι πὺς δὲ θὰ τὸν πιάσει ὁ θυμὸς ἅμα μὲ ἰδῇ;..

— Δὲν ὑπάρχει φόβος! ἀπάντησε ὁ Φιδὲς. Ἐχει μεγάλο συμφέρο νὰ κρύψῃ ὅσο μπορεῖ ὅλα ὅσα ἔγιναν, ὡς τὴ στιγμή ποὺ θὰ γίνῃ ἡ ἐκλογὴ... Ὑστερ' ἀπ' τὴν ἐκλογὴ, δὲν ἀνακατεῖται ἂν βγῇ πάλι βασιλιάς, τὰ κεφάλια μας δὲν θὰ στέκουν καλὰ στοὺς ὤμους μας.

— Μὰ δὲ θὰ βγῇ πάλι! εἶπε ὁ Φαγάνας, χτυπώντας στὸ

στήθος του, ὅπου τὸ χοντρὸ πακέτο ἐφούσκωνε μέσ' ἀπ' τὸ σακκάκι του.

Καταλαβαίνει κανεὶς μὲ τί ἀγωνία ὁ γιὸς τοῦ Δορμπάν περιμένε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς: ἀπ' αὐτὸ κρεμόταν, ὅχι μόνο ἡ ἀσφάλειά του, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιτυχία ὅλων του τῶν σχεδίων.

Τὴ στιγμή, ποὺ ὁ Σφάχτης θὰ ξανάπαιρνε τὴ βασιλικὴ ἐξουσία, θὰ βρισκόταν πάλι σὲ διαρκὴ κίνδονο καὶ αὐτὸς καὶ ὁ Ἰουλιανὸς Μεσονύχτης...

Μὰ νά, ὁ βασιλιάς σηκώνεται καὶ ἀρχίζει μιὰν ἀγόρευση.

— Ἰππότες! εἶπε μὲ δυνατὴ φωνή,

ρίχνοντας γύρω του μιὰ διαπεραστικὴ ματιὰ: πρῶτα-πρῶτα θὰ σὰς δώσω τὸν ἀπολογισμὸ τῶν ἐργασιῶν, ποὺ ἔκανε ἡ ἐταιρία μας τὸν τελευταῖον χρόνον. Ὁ χρόνος αὐτός χρωστῶ νὰ τ' ὁμολογήσω, στάθην' εὐτυχισμένος καὶ ἐνδοξος, ἀφοῦ, χάρι' στὴ διοίκησή μου, ἡ περιουσία τῆς ἐταιρίας μας αὐξήσῃ κατὰ τριακόσιες χιλιάδες. Ἡ φρόνηση, μὲ τὴν ὁποία σὰς ὠδήγησα στὶς διάφορες ἐπιχειρήσεις σας, ἀνταμειφτήκε. Κανεὶς ἀπὸ σὰς δὲν πλήρωσε μὲ τὴ ζωὴ του ἢ μὲ τὴν ἐλευθερίαν του τὰ πλοῦτη ποὺ ἀποκτήσαμε. Γιὰ ὅλ' αὐτὰ, τολμῶ νὰ

ζητήσω νὰ ἐγκρίνετε τὴ διοίκησή μου καὶ νὰ μοῦ δώσετε καὶ πάλι τὴν φήρην σας. Τολμῶ νὰ ζητήσω νὰ μ' ὀνομάσετε καὶ πάλι βασιλιά τῆς Μαύρης Μάσκας καὶ σὰς ὑπόσχομαι νὰ σταθῶ καὶ στὸ μέλλον, ὅπως καὶ στὸ παρελθόν, ἄξιος τοῦ δοξασμένου αὐτοῦ τίτλου.

Μόλις τελείωσε ὁ λόγος, πολλοὶ ὁπαδοὶ τοῦ Σφάχτη χειροκρότησαν καὶ φώναξαν: «Ζήτω ὁ βασιλιάς!»

Ὅσο γιὰ τοὺς ἀντίπαλους, δεχτήκαν αὐτὰ τὰ λόγια μὲ μεγάλη ψυχρότητα.

Μὲ μιὰ γρήγορη ματιὰ, ὁ βασιλιάς, ἀπ' τὸ ὄψος τῆς ἐξέδρας του, προσπάθησε νὰ ἐκτιμῇ τὸν ἀριθμὸ τῶν ἐχθρῶν του καὶ τῶν φίλων του. Φαίνεται πὺς ἔμεινε ἱκανοποιημένος ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐξέταση, γιὰτὶ στὰ χεῖλη του φάνηκε ἓνα χαμόγελο.

Ἐξακολούθησε:

— Ἰππότες, ἔχω πολὺ καλά, πὺς μερικοὶ ἀπὸ σὰς, οἱ δυσσεβημένοι, οἱ φιλόδοξοι, ποὺ ὑπάρχουν σ' ὅλες τὶς ἐταιρίες, ἐτοιμοὶ νὰ ἐπαναστατήσουν ἐναντία σὲ κάθε ἐξουσία ποὺ τοὺς στενοχωρεῖ, μὲ κατηγοροῦσαν ὅτι δὲν σὰς ὠδήγησα σ' ἐπιχειρήσεις τολμηρὰς καὶ σπουδαίας, σὰν αὐτὲς ποὺ τόσο δό-

«Βοήθεια! ἐφώνησε ὁ Ἀγγλος...» (Σελ. 338 στ.β')

έξασαν άλλοτε την εταιρία της Μαύρης Μάσκας.

—Ναί!.. ναί!.. ναί!.. φώναξαν εύκοι φωνές.

Ο Σφάχτης σήκωσε το στυλέτο και άμέσως έγινε σιωπή.

—Έλαβα ύπ' όφει μου την εύγενική αυτή φιλοδοξία κι' έχω εδώ μπροστά μου όλα τ' αναγκαία στοιχεία για να επιχειρήσουμε ένα τολμηρό κόλπο, που σ'άς υπόσχομαι ότι θα μ'ας δοξάσει. Θα μάθει όλος ο κόσμος ότι οι ιππότες της Μαύρης Μάσκας υπάρχουν ακόμη κι' είναι ακόμη δυνατοί, τολμηροί, επιτήδειοι και μεγαλόφρονες.

Η συγκριμένη αυτή υπόσχεση έφερε το άποτέσμα της.

Ετοιμαζόνταν ν' αρχίσουν ψηφοφορία μέσα στην ενοική αυτή για το Σφάχτη άτμόσφαιρα, όταν ένα χέρι σηκώθηκε και μιá φωνή, ήρεμη αλλά σταθερή, ζήτησε το λόγο.

Ήταν ο Φαγάνας. Ο βασιλιάς ακούγοντάς τον ανατρίχισε, φοβήθηκε.

Κι' όμως ήταν υποχρεωμένος να του επιτρέψει να μιλήσει.

Χωρίς μεγάλα λόγια, μετρημένος και σαφής, ο Φαγάνας άρχισε:

—Σύντροφοι, μου φαίνεται ότι λησμονείτε μιá απόφαση, που είχατε όλοι ψηφίσει στην τελευταία μας συνάντησή. Είχατε αποφασίσει να εκλέξετε βασιλιά εκείνον απ' όλους μας, που θα είχε κάμει μιá επιχείρηση, που θα ώφελοσε και θα δόξαζε περισσότερο απ' όλες τις άλλες, την εταιρία μας.

Μιá ειρωνική φωνή ακούστηκε τότε απ' το μέρος των όπαδων του Σφάχτη.

—Ναί, είπε, ψηφίσαμε αυτή την απόφαση, μά κανείς δεν τόλμησε να την επικαλεσθή, γιατί κανείς δεν μπορεί νάρθη να μ'ας πη: «Ορίστε, κύριοι, ποσόν μεγαλύτερο απ' τις διακόσιες όγδονταέξ χιλιάδες φράγκα, που τις έφερε στην εταιρία μας ο βασιλιάς μας.»

Ο Φαγάνας δεν άπάντησε άμέσως. Άφησε, σαν καλός ρήτορας, να περάσουν λίγα λεπτά, για να γίνη όλοτελα ήσυχία. Έστερα, όταν είδε πως όλοι κρεμόνταν απ' τα χείλη του, είπε γαλήνιος κι' άτάραχος:

—Είστε γελασμένοι, σύντροφοι, γιατί όρίστε ένα έκατομύριο, που σ'ας φέρνω εγώ...Πάρ'τε το, σ'ας ανήκει!

Την ίδια στιγμή έβγαλε απ' τον κόρφο του ένα χοντρό πακέτο και, μέσα στη γενική αίσθηση που έκαμε ή δόλωση του, ήρθε και τ'άφισε πάνω στο βασιλικό τραπέζι.

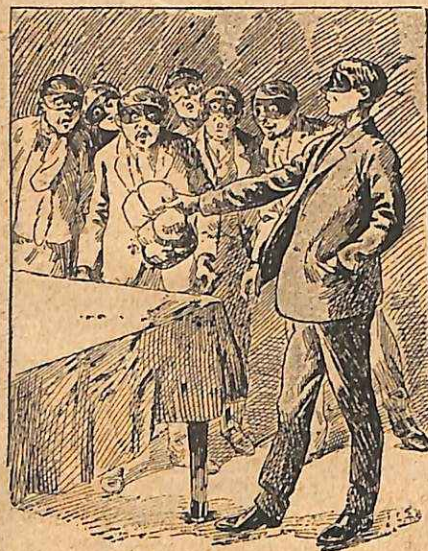
—Τό ποσόν αυτό, έπρόσθεσε, το κλέψαμε από άγγλους συνομώτες, που τόφεραν στους άλλους καρμπονάρους, για να ετοιμάσουν μιá δολοφονική άπόπειρα κατά του άστοχράτορος. Βλέπετε λοιπόν, ότι ή προσέλευση των χρη-

μάτων αυτών είναι εύγενική. Τό έκατομύριο αυτό δεν τό κλέψαμε απ' το ψωμί της χήρας και των όρφανών. Τό πήραμε θάρρετά απ' τους ξένους κι' ή θαυμασία αυτή επιχείρηση, που έγινε σύμφωνα με τις παλιές μας παραδόσεις, θυμίζει τη δοξασμένη εποχή της ιστορίας της Μαύρης Μάσκας, που με τό δικίο σας παραπονίεσθε ότι λίγο έλειψε να μη συνεχισθή. Κύριοι, έμεις δε δίνουμε ύποσχέσεις...παρουσιάζουμε πράγματα. Δέ λέμε «Περιμένετε». Λέμε: «Ορίστε!»

Μαντεύει κανείς εύκολα την έντύπωση που έκαμε στη συνέλευση αυτές ο λόγος.

Ο Σφάχτης, που κοίταζε το χοντρό πακέτο των νομισμάτων και των χαρτονομισμάτων, ένοιωσε πως, τη φορά αυτή, ήταν χαμένος.

—Ω λύσσα!.. Δέ θα μπορούσε λοιπόν

—«Ορίστε ένα έκατομύριο!» (Σελ.346,στ.α')

να εκδικηθή τήν καταρτημένο αυτό γιό του Δυρμπάν;.. Τό βρωμόπαιδο αυτό θα τού έσφευγε;

Όσο για τούς συμμορίτες, ρώτοϋσαν όλοι μαζί τ' όνομα εκείνου που είχε σχεδιάσει και κατορθώσει τό θαυμάσιο αυτό κόλπο.

—Ποιός;.. Ποιός είν' αυτός;.. φώναξαν όλοι, χωρίς ο βασιλιάς να τολμά να επιβάλη σιωπή στο ένθουσιασμένο πλήθος.

Ο Φιδές ανέλαβε ν' άπαντήση σ' αυτή την έρώτηση. Έπιασε τό Φρέδο απ'τό χέρι, τόν τράβηξε προς τό βήμα και, δείχνοντάς τον στη συνέλευση,είπε:

—Νά ποιός επήρε τό έκατομύριο απ' τούς Άγγλους, να ποιός σχεδίασε και κατορθωσε τό θαυμάσιο αυτό κόλπο!..Τό παιδί αυτό τ'άκανε όλ' αυτά, ο μαθητής μου, ο Φρέδος Δυρμπάν, ο γιός του άλησμόνητου βασιλιά μας.

Άπειρα χειροκροτήματα χαιρέτησαν αυτά τά λόγια. Μερικοί όμως ήταν ακόμη δύσπιστοι.

Πώς ένα παιδί της ηλικίας του Φρέδου είχε κατορθώσει τέτοια δουλειά; Ο Φιδές ανέλαβε να τό εξηγήση.

Χωρίς ν'αναφέρει ότι ο Φρέδος είχε κλέψει τη βαλίτσα απ' τό βασιλιά, διηγήθηκε μόνο πως κατορθωσε ν' ανακαλύψη αυτά τά μυστικά, πως, με τη βοήθειά τους, πήγε να ύποδεχθή τόν Άγγλο άπεσταλμένο στο Στίν-Βαλερύ και πως, τέλος,τόν είχε φανεί με τό δίχτυ.

Η διήγηση αυτή ένθουσίασε όλους τούς συμμορίτες. Τριγύριζαν τό Φρέδο και τούσφιγγαν τό χέρι. Λίγο άκόμη και θα τόν έσήκωναν θριαμβευτικά. Ο βασιλιάς έδλεπε τώρα μ' άπάθεια τόν ένθουσιασμό, που προμηνοϋσε τό τέλος της βασιλείας του.

Προσπάθησε όμως ν' άγωνισθή ακόμα και, σέ μιá στιγμή πούχε γίνει σιωπή, είπε:

—Ιππότες, άς άρχισή ή ψηφοφορία. Φαντάζομαι πως δεν είναι δυνατό να όνομάσετε βασιλιά αυτό τό παιδί, μ' όλο που άξιζει τό θαυμασμό σας·γιαυτό σ'ας παρακαλώ να ψηφίσετε, έξω απ' αυτό τό παιδί, εκείνον που θεωρείτε περισσότερο άξιο της ψήφου σας.

Η ψηφοφορία θάρχιζε.

Αν ο Φρέδος Δυρμπάν γινόταν βασιλιάς, ο Φαγάνας ίσως θα διοριζόταν έπιτροπος του άνηλικου αυτού, πράγμα που τόν συνέφερε πολύ, γιατί τότε θα είχε όλη την έξουσία.

Όρμησε λοιπόν στο βήμα.

—Και γιατί, σύντροφοι, φώναξε, να μην κάνουμε βασιλιά μας τό Φρέδο Δυρμπάν;.. Έχει όλα τά προσόντα!.. Άξιζει αυτόν τόν τίτλο και για την καταγωγή του και για την ικανότητά του...Αυτός εκέρδισε τό έκατομύριο... Αυτός είναι ο πιο άξιος απ' όλους μας! Η πρόταση επέτυχε.

Οί συμμορίτες θυμήθηκαν τόν πατέρα του Φρέδου και τούς άρεσε να κάνουν βασιλιά τους αυτό το, σά να λέμε, βασιλόπουλο. Άλλωστε με την έκλογή αυτή, θα προλάβαν τις διαιρέσεις που θα γεννιώνταν στη συμμορία,αν έβγαίνε βασιλιάς ένας όποιοςδήποτε απ' τούς ύποψήφιους.

—Ναί! ναί! φώναξαν απ' όλες τις μεριές... Ζήτω ο Φρέδος Δυρμπάν... Ζήτω ο μικρός μας βασιλιάς!

Μπρος σ' αυτόν τόν ένθουσιασμό, ο Σφάχτης έκρινε περιττό ν' άγωνισθή περισσότερο. Η έκλογή είχε γίνει «διά βοής», να πούμε, κι' οί συμμορίτες σήκωσαν στους ώμους τό Φρέδο και τόν έφεραν θριαμβευτικά στην έξέδρα. Τό παιδί ήταν κάπως σαστισμένο απ' τ' άνέλπιστα αυτά περιστατικά, μά ο Φιδές τού είχε μουρμουρίσει σ'αυτό:

—Μή μιλάς διόλου, κάνε ό,τι σοφά λένε, κι' άμα σοφά δώσουν στο χέρι τό

στυλέτο, ζήτησ' εύθους την κασσετίνα.

Για να πάρη λοιπόν στα χέρια του την κασσετίνα, πράγμα που τόσο ποθοϋσε, τό παιδί δεχόταν τις τιμές και τις έπευφημίες των κακούργων του ύπηκόων. Εύθους μόλις τόν έφεραν στην έξέδρα, είδε τό Σφάχτη να προχωρή προς τό μέρος του κι' ανατρίχισε.

—Τί θα μου κάμει, άραγε; « σολογίστηκε.

Είχε πάρει κιόλας άμυντική στάση κι' έρριχνε ματιές προς τό μέρος των φίλων του Φιδέ και Φαγάν, που στεκόταν στο πλάι του.

Μά ο έκθρονισμένος βασιλιάς δε θέλησε να φερθή άτοπα μπρος σ' όλους τούς συμμορίτες.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού, έκαμε μιάν ύπόκληση μπρος στο διάδοχό του με τη μεγαλύτερη σοβαρότητα και τούρριξε ο ίδιος στους όμους τό βαρύ κόκκινο μανδύα, που ήταν πολύ μεγάλος για τό μικρό άνάστημα του παιδιού.

Έστερα τού έδωσε τό στυλέτο.

—Βασιλιά, είπε, άφίνω στα χέρια σου τό έλεφάντινο στυλέτο, σύμβολο της έξουσίας σου. Είμαι δέδαιος πως θα τό χρησιμοποιήσεις όπως πρέπει.

Τό χέρι του Φρέδου έτρεμε, όταν πήρε τό φοβερό σύμβολο. Μόλις τό πιασε, τό σήκωσε πάνω απ' τό κεφάλι του κι' εύθους έγινε νεκρική σιωπή.

—Εύχαριστώ, φίλοι μου, ψιθύρισε ο Φρέδος.

Δεν θέλησε να πη τίποτ' άλλο, γιατί είχε σκοπό να καταθέση τη βασιλική έξουσία,εύθους όταν θήκαινε στα χέρια του την κασσετίνα, που ήταν τό μοναδικό άντικείμενο της φιλοδοξίας του. Καινούργιες φωνές ακούστηκαν: «Ζήτω ο Φρέδος Δυρμπάν!.. Ζήτω ο μικρός μας βασιλιάς!»

Έστερα τά μέλη της έπιτροπής πλησίασαν τό τραπέζι.

—Άρχηγέ, είπαν, τί διατάσσετε; Θέλετε να διορίσετε τούς συμβούλους που θα σ'ας βοηθοϋν στην έξάσκηση των καθηκόντων σας που, εξ αίτίας της μικρής σας ηλικίας, δεν μπορείτε να τά εξασκήσετε μόνος σας;

Ο Φρέδος, χωρίς διαταμό, διόρισε τό Φαγάν και τό Φιδέ. Η συνέλευση επικύρωσε άμέσως τόν διορισμό κι' οί δυό κακούργοι «σύμβουλοι» ήρθαν και φίλησαν τό χέρι του Φρέδου Δυρμπάν.

Τή στιγμή που έκτελοϋσε αυτόν τόν τύπο, ο Φιδές μουρμούρισε στο μαθητή του:

—Ζήτησε, μικρό μου, την κασσετίνα· ήρθ' επί τέλους ή στιγμή.

Τό παιδί χρησιμοποίησε άμέσως αυτή τη συμβουλή.

Καθώς είχε ιδεί να τό κάνει ο Σφάχτης, σήκωσε ψηλά τό στυλέτο και, μ'έσο δυνατότερη φωνή μπορούσε, είπε:

—Ιππότες, διατάσσω να μου δώσουν άμέσως την κασσετίνα, που ο Σφάχτης μου είχε πάρει και δεν ήθελε να μου την επιστρέψει...Την κασσετίνα του άριστουργήματός μου...Την κασσετίνα που είχα πάρει απ' τό γραφείο του άστοχράτορος.

Ο έκθρονισμένος βασιλιάς, που είχε σταθή ανάμεσα στους άλλους συμμορίτες, προσπάθησε νάντισταθή.

—Δεν την έχω πιά στα χέρια μου, είπε.

Τότε ο Φρέδος, κατά σύσταση του Φαγάν, είπε:

—Θέλω την κασσετίνα μου! Κι' αν ο Σφάχτης δε μου τη δώση άμέσως, θ' αναγκασθώ να ζητήσω απ' τούς ιππότες να λάβουν άυστηρά μέτρα έναντίον του.

Όλοι γύρισαν και κοίταξαν τόν παλιό βασιλιά.

—Δός την κασσετίνα! τού φώναξαν με θυμό.

Ο κακούργος είδε ότι δεν μπορούσε να παρακούση σ' αυτή τη διαταγή χωρίς να πληρώση τά επίχειρα της κακίας του.

—Καλά! είπε με μοχθηρία... Πάω να την φέρω.

Γύρισε έστερ' από λίγα λεπτά, κρατώντας τη στυλπη κασσετίνα με τούς άετούς, και την άφισε πάνω στο τραπέζι, μπροστά στο Φρέδο.

Αυτός την πήρε, την άνοιξε με τρεμούλα και βρήκε μέσα τό γράμμα και τ'άλλα χαρτιά, τά σχετικά με τόν Τουλιανό Μεσονόχτη. Η χαρά του ήταν άπερίγραπτη. Ετοιμάστηκε να μιλήση, να πη στους συμμορίτες ότι δεν επιθυμούσε να είναι βασιλιάς τους και να διαλέξουν άλλον, γιατί αυτός δεν αισθανόταν τόν έσούτο του πλασμένου γι' αυτή την τιμή και γι'αυτή τη δουλειά, —μά δεν πρόφτασε να τό κάνει.

Ένας άνθρωπος ώριμος σαν τρελλός μες στη σπηλιά! Ήταν ένας φρουρός, που φώναζε:

—Τρέξτε! Φυλαχτείτε! Η άστυνομία!

Γενική άναστάτωση στη σπηλιά έστερ' απ' αυτά τά λόγια.

Ο Φιδές τράβηξε τό Φρέδο· μά πριν προφτάση να τόν κατεβάση, είκοσι χωροφύλακες τούς περιόκλωσαν, με τά βεβόλβερ στα χέρια, που τούς ώδηγοϋσε ο ίδιος ο άστυνόμος.

—Πιάστε τους όλους!.. Περιττό ν' άντισταθήτε, φώναζε. Είστε περινοκλωμένοι!

Οί συμμορίτες, βλέποντας πως κάθε άντίσταση ήταν περιττή, παραδόθηκαν.

Ο Φρέδος αισθάνθηκε ότι τού περνούσαν τις χειροπέδες. Οί άστυνομικοί τόν έσπρωξαν βάρβαρα έξω. Προτού βγή όμως, είδε τόν άστυνόμο να παίρνει τά βιβλία και τά χαρτιά που είχαν

μείνει πάνω στο τραπέζι και, μαζί μ' αυτά, και την κασσετίνα. Την κασσετίνα που νόμισε πως την πήρε, κι' όμως πάλι τού έσφευγε απ' τα χέρια του!

—Έμπρός! Στο φρέσκο δλοι αυτοί οί χαριτωμένοι κύριοι, φώναζε ο άστυνόμος χαρούμενος. Δέ χάσαμε τη βραδιά μας. Η συμμορία της Μαύρης Μάσκας είναι στα χέρια μας!

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Μιά φοβερή επίσκεψη

Μιά μικρή θολωτή σάλα με άσβεστωμένους τοίχους και με εύλινους πάγκους, χωρισμένη στα δυό με πυκνό σιδερένιο καγκελόφραγμα: Είναι τό έντεκνήριο των φυλακών.

Μαζωμένη σέ μιá γωνιά, μιá μουροφορεμένη γυναίκα κλαίει σιωπηλά: είναι ή κορά-Δυρμπάν, ή μητέρα του Φρέδου.

Η δυστυχισμένη γυναίκα, όταν ξαφνικά έμαθε από έναν άστυνομικό ύπάλληλο, που είχε πάει στο σπίτι της, ότι ο γιός της, ο Φρέδος της, ήταν φυλακισμένος, γιατί τόν είχαν πιάσει σέ μιá συνάθροιση των κακούργων της Μαύρης Μάσκας, έπεσε λιποθυμισμένη χάμω και πολλές ήμέρες έμεινε άνάμεσα ζωής και θανάτου.

(Έπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

ΤΟΥ ΡΟΓΟΥ Η ΚΟΙΛΑΔΑ

Σκλάβος στα πλάνα μάγια σας, βουβός για πάντα νάμενα, άνθοι, και δέντρα και πουλιών σκοποί πίσω απ' τό φράχτη, που τόν έσκέπασε ο κισσός, κι' έσείς, νερά τρεχάμενα σέ πράσινο που άνύψωσαν ή φτέρη καταρράχτη.

Άσμοστόλιστές μου έλιές, πόσα τραγούδια κούβετε στα φύλλα σας μικρών πουλιών που έφύλιασαν άντάμα, κι' ίτιές που πάνω απ' την πηγή τάρουκλωνα σας σκύβετε, σά για νάκούστε μόνο έσείς τό μυστικό της κλάμα.

Γλυκό άηδονάκι μου αυγινό, γλυκά που μου έτραγουδάτε ποίν έβγη ο ήλιος στις πλαγιάς την καλαμιά μονάχο, και σ' με πόσην διοφία, κάπαρη, εκεί λουλούδιες, ζωής χαρά στον άχαρο για να χαρίσιν βράχο.

Στη δούν όρεθή ή έλικουρος λαμπρός· χιλιάδες χρώματα άγριουλουσδία κι' άγριανθοί σκορποϋν στο κάθε βήμα, και —όνειρο μιλάβο!—άνάμεσα στών δέντρων τά φυλλώματα, σμίγει εκεί κάτω ο οφάνος με τό γαλάζιο κύμα!

Ι. Θ. ΚΑΚΡΙΑΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΕΣ

Αγαπητοί μου,

ΦΙΛΗ μας Πανταχού Παρών, — δηλαδή παρούσα, — από την Αλεξάνδρεια, ήλθε αυτόν τον καιρό στάς Αθήνας. Της άρεσε βέβαια ο τόπος, οι δρόμοι, τα κτίρια, τα γάλατα από τους ανθρώπους όμως έχει κάμποσα παράπονα. Δεν τους βρήκε, λέει, πάρα πολύ ευγενείς: απεναντίας παρατήρησε ένα σωρό άγένειες και βαρβαρότητες. Στά τραίνα π: χ: οι κύριοι κάθονται κι' αφήνουν τις κυρίες να στέκονται όρθές. Σας πατούν ακόμα κι' ούτε σας γυρεύουν συγγνώμη. Στο δρόμο, εκεί που πάτε σεμνά στη δουλειά σας, σας πετούν προστυχόλογα και κοροϊδίες. Οι εισπράκτορες, οι σωφάρες, οι άμαξάδες, οι υπάλληλοι, είναι άπότομοι κι' αβόαδες. Μα κι' οι κυρίες ακόμα δεν πάνε πίσω. Την άλλη φορά, λέει, κάποια της ζήτησε την ώρα και της την είπε μ' άντι νάκούση ένα τυπικό τουλάχιστο ευχαριστώ, τί άκουσε νομίζετε; «Δεν πάει καλά το ρολόι σου, κορίτσι μου!» Πάλι καλά που δεν της είπε πως τρώει κι' άχαρα...

Άλλοτε πάλι, στο τράμ, παραχώρησε τη θέση της σε μια ήλικιωμένη κυρία, που την πήρε χωρίς να ευχαριστήσει καθόλου. Αμ, ο εισπράκτορας του τράμ; Έπειδή μια μέρα, μ'ήν έφέροντας τον κανονισμό, ή φίλη μας κατέβηκε από κει που ανεβαίνουν, ο καλός σου εισπράκτορας την έβρισε με τα χειρότερα λόγια! «Αν ήμουν στην Αίγυπτο, λέει, θα τοξδινά ένα χαστούκι, — δίνει, βλέπετε, και χαστούκια ή φίλη μας, όταν την πνίγη το δικιο, — θα τοξπαίρνα τον αριθμό και θα τον πήγαινα στο καρακόλι, που θα τον έπαυε άμέσως. Μα έδω δεν υπάρχουν, ως φαίνεται, νόμοι...»

Όχι, κι' έδω υπάρχουν νόμοι. Μόνο που βαριόμαστε να προστρέχουμε σ' αυτούς. Η φίλη μας π: χ: μπορούσε εξαίρετα να πάρη τον αριθμό του εισπράκτορα και να τον καταγγείλη «έπι έυδρίσει». Θά τον τιμωρούσαν όπως τον άξιζε. Κι' αν τώκαναν αυτό δόλο, αν ήξερε κάθε άπότομος, κάθε αβόαδης υπάλληλος, πως βρίζοντας, θα πήγαινε φυλακή ή θα πλήρωνε πρόστιμο, το κακό θα περιοριζόταν πολύ. Νόμοι υπάρχουν. Έμεις τους ξεχνάμε για νάκοιφούμε τη φασαρία. Κι' αυτή ή άμέλεια, ή βαρβαρισιά είναι ο κυριώτερος λόγος που άποθρασό-

νονται οι θρασείς. "Ας τώ ξέρη ή φίλη μας και, όταν την ξαναβρίση κανέναν απ' αυτούς, άς τον καταγγείλη. Τό έδιο μπορεί να κάνει, αν έχη όρεξη, και για κείνους, — και δυστυχώς, τό ξέρω, δεν είναι μόνο οι μάγκες του δρόμου, — που της πετούν στο πέρασμα προστυχόλογα. Καί γι' αυτούς υπάρχει νόμος, και μάλιστα πολύ άστυνός.

Μόνο για τους άγενείς δεν υπάρχει: για τους «κύριους» που έαπλώνονται στα τράμ, ενώ δίπλα τους μια ήλικιωμένη κυρία στέκεται όρθή: για την ήλικιωμένη κυρία που της παραχωρεί ευγενικά τη θέση σου και δεν σου λέει ούτ' ένα ευχαριστώ: για την άλλη που σε ρωτά τι ώρα είναι κι' ύστερα σου βρίζει το ρολόι: για τον κύριο που σε σκουντά ή σε πατά περνώντας χωρίς να σου ζητήσει συγγνώμη: και πάει λέοντας. Γι' αυτούς, δυστυχώς, δεν υπάρχουν, ούτε μπορεί να γίνουν νόμοι. Είναι ο «άγραφος νόμος» που άμα δεν τον έχη κανείς γραμμένο μέσα του, να τον άκούη κάθε στιγμή και να συμμορφώνεται σε κάθε περίπτωση, φαίνεται κι' αυτός ο ίδιος άγενής, κι' ή κοινωνία όπου άνήκει.

Πρό όλίγου άκόμη, ή άθηναϊκή κοινωνία δεν ήταν έτσι. Αν ή φίλη μας ήταν γεννημένη νωρίτερα κι' έρχόταν στάς Αθήνας πρό δεκαπέντε χρόνων, δεν θα είχε δλ' αυτά τα παράπονα που μου γράφει. Τώρα — τώρα παράγινε. Και ξέρετε γιατί; Γιατί, μετά τους πολέμους, συσσωρεύτηκε στην πρωτεύουσα πολλός κι' άνόμοιος κόσμος άπέξω: γιατί πολλοί άνθρωποι, από τα κατώτερα στρώματα έπλούτησαν με την αίσχροκέρδεια, καλοντόθηκαν κι' άνέστηκαν χωρίς νάποχτήσουν άκόια και την ευγένεια της καινούργιας τους τάξης: και γιατί άρχισαν κι' έδω να επικρατούν μερικές ιδέες άνατρεπτικές, που κάνουν τους ανθρώπους έγωιστές, έξνοιαστούς, περιφρονητές. "Ολ' αυτά μαζί έλλαξαν την όψη της άθηναϊκής κοινωνίας, που όσα κι' αν δεν ήταν ποτέ το υπόδειγμα της ευγένειας σήμερα φαίνεται ακόμα άγενέστερη, προστυχότερη.

Άλλ' αυτά όλα είναι, έλπίζω, προσωρινά. Κι' ή συσσώρευση των καρωδιών κάθε καρυδιά: θα λιγοστέψη, άμα ήρξάσουν τα πράγματα: κι' οι νεόπλουτοι με τον καιρό θα μάθουν την ευγένεια: και τό «πνεύμα της εποχής» τό άνατρεπτικό ή άπεράση. Προπάντων όμως θα μεγαλώσετε στο άναμεταξό και θα μπήτε στην κοινωνία σεις, τα σημερινά καλά παιδιά, που άνατρέφεστε γιά να γίνετε καλοί άνθρωποι, άβροί, ευγενικοί, προσεκτικοί, νομοταγείς, πειθαρχικοί, όπως είναι πάντα οι άληθινά μορφωμένοι.

Σας άσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

Η ΔΙΟΝΥΣΙΑ

Μυθιστόρημα υπό ΑΥΓΟΥΣΤΑ ΛΑΤΟΥΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΓ'. (Συνέχεια)

Η Διονυσία δεν άκουγε πιά τη φίλη της. Έβλεπε με τό νοσ της την οικογένεια έλη μαζεμένη στην τραπεζαρία κι' έξαφνα ν' άνατινάζεται στον άέρα.

Ο κ. Μπεκκάρ, λίγο καιρό τώρα, κατοικούσε ένα όμορφο σπιτάκι κοντά στον περίβολο του άνθρακωρυχείου γιά να επιβλέπη καλύτερα την εργασία.

Από μια άπόκρυφη πορτοόλα μάλιστα μπορούσε άμέσως, από τό άνθρακωρυχείο να μπαίνει στον κήπο του σπιτιού του.

Κι' αυτό τό σπιτάκι θα τό τίναζαν άπόψε στον άέρα! Όλα ήσαν έτοιμα και, όπως τό είπαν, αυτή τη φορά δεν θάποτόχαιναν.

«Αυτό έξαρτάται», είπε μόνη της ή Διονυσία.

—Μα πως τά ξέρεις δλ' αυτά; ρώτησε τη Λέα.

—Ο μπαμπάς, ύστερα από τη συνεδρίαση, ήλθε στο σπίτι με δυο τρεις συντρόφους και μιλούσαν. Έγώ ήμουν πλαγισμένη, μα δεν κοιμόμουν και τάκουγα όλα.

—Μα πως θα μπορούσαν να μπουν μέσα στο σπίτι; Δεν άνοίγουν βέβαια σ' όποιον τόχει στο Μπεκκάρ. Και πρό πάντων αυτή την έποχή.

—Δεν θα μπουν οι άπεργοί... Είναι άπιοις άλλος που θέλει να εκδικηθή και βρίσκει την ευκαιρία. Έξέρεις, ή Τρουσέτ δεν μπορεί να τους ιδή, γιατί κάποτε, φαίνεται, ήταν να την πάρουν καμαριέρα στο Μπεκκάρ, μαζί με μιάν άλλη, που διώξαν.

—Τή Ζουστίν;

—Ναί. Κι' αυτή ίσα-ίσα θα μπή να κάμη τα κόλπα. Την είχαν διώξει, αλλά ή κυρία Μπεκκάρ είναι πολύ πονόψυχη: λυπάται τη κακομοιριά της και κάποτε-κάποτε, όταν έχουν πολλή δουλειά, την παίρνει γιά τις βαρείες δουλειές και γιά τ' άλλα. Αυτή θα βάλη φωτιά στα φυτίλια.

—Πού;

—Στο υπόγειο. Όλα είναι έτοιμα από χθές τό βράδυ. Οι βόμβες είναι στη θέση του, τέσσερες σε κάθε γωνιά και μια στη μέση.

—Λέα, φώναξε ή Διονυσία, ξέρεις τόσα πράγματα και δεν τά λες στον άστυνόμο!

—Μπα, και τι με μέλει έμένα! Κι' ο μπαμπάς μου τά ξέρει... και καλύτερά μου. Άλήθεια, δε θα με προδώσης βέβαια, Διονυσία, ε; ούτε τον πατέρα μου!.

—Μή φοβάσαι, Λέα. Έγώ θα έμ-

κάμη τό έγημά της, όπως ξέρω έγώ. Μα μήπως πήγε κιόλα;

—Όχι, θα πάη στις έξη τό βράδυ: θα μπή από την πίσω πόρτα. Θά την αφήσουν να μπη, αυτήν μόνο. Κανένα άλλον όμως. Γιατί θέλουν να πάθουν μόνο οι Μπεκκάρ.

—Λοιπόν αν έγώ ή κανέναν από τους δικούς μου θελήση να μπη;.

—Έσάς ίσως σας άρήσουν... Μα γιατί μου τά ρωτάς αυτά, Διονυσία; έγώ δεν θέλω να πάθης τίποτα.

—Μή φοβάσαι. Έγώ θα τά διορθώσω.

—Πώς;

—Δεν ξέρω άκόμα... θα σκεφθώ.

—Πρό πάντων όμως μη με προδώσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΔ'.

Και όμως!.

Η Διονυσία άρχισε τη δουλειά της. Μα τό μυαλό της ήταν άλλο.

Δε συλλογιόταν όμως ούτε τη μητέρα της που δεν ήξερε πως ήταν έδω, ούτε τον πατέρα της που δούλευε από κάτω της. Ούτε την έννοιαζε αν θα τη μάλωναν που έκαμε πάλι το κεφαλιό της.

Ενώ τό κινούμενο τραπέζι του καθαρίσματος γύριζε τον άτελειωτο γύρο του, μια ιδέα έπίμονη την έκυρίευε. Πως να μπη στο Μπεκκάρ.

Σκέφθηκε όμως πως ήταν επικίνδυνο να μπή και να προσπαθήση να έμποδισή την Ζουστίν μέσα στο υπόγειο. Γιατί ήταν μια άντρογοναίκα που μπορούσε να την πνίξη εκεί μέσα.

Καλύτερα να την έμποδίσω να μπή. Τό βράδυ θα κρυφθώ πίσω από τα έύλα και κιά τις έξη θα πάω να φυλάξω κοντά στην πόρτα. Όταν την ιδώ, θα της πω πως όλα έχουν άνακαλυφθή και να φύγη γιά να γλυτώση.

Η ώρα είναι τέσσερις και μισή. Οι εργάτες και οι εργάτριες άφίνουν τό μεταλλείο.

—Δεν έρχεσαι, Διονυσία;

—Όχι, Λέα. Σκέφθηκα να πάω. Κάνε μου τη χάρη να περάσης από τό σπίτι και να πής της μητέρας μου πως έμαθα ότι γύρισε ή Ζερμαίν και... θα πάω να την ιδώ... να μ'ήν άνησυχή.

—Με πολλή μου ευχαρίστηση. Άλλά δεν θα προδώσης τον πατέρα μου, ε;.

—Τι λες εκεί, Λέα! Και τι φταίγει ο πατέρας σου...

Είναι χειμώνας. Μέσα στον περίβολο του άνθρακωρυχείου είναι τόσο σκοτεινά αυτή την ώρα, όσο και στο βάθος του πηγάδιού. Τό φεγγάρι δεν φέγγει και ή αόλη έλη

είναι όλο λάσπη μαύρη σαν πυχή μολάνη.

Η Διονυσία προχωρεί στα τυφλά γιατί δεν τά ξεύρει καλά αυτά τα μέρη. Γιά να μ'ήν πέση, πιάνεται από τό σωρό των μαδεριών που είναι στιβαγμένα εκεί έμπρός.

Έδω θα περιμένω... Όχι, λίγο παρακάτω, γιατί έδω είναι κοντά στην έξώθυρα. Θα περιμένω ως να φθάση ή ώρα. Και είναι νηστική. Δεν πρέπει όμως να γυρίση σπίτι της, γιατί ίσως ή μητέρα της δεν θα την άφινε να ξαναδθή.

Τρέμει, όχι όμως από τό κρύο και την όγρησία, αλλά από την ιδέα μήπως δεν μπόρεση να έμποδισή τό κακούργημα...

Η Διονυσία προχωρεί... Σε λιγάκι διακρίνει τ' άφωτα του σπιτιού του μηχανικού. Αυτό τό σπίτι θα έτίναζαν

«Καλησπέρα, μπαμπά!» (Σελ. 349 στ. γ')

στον άέρα οι κακοήργοι εκείνοι...

«Αυτή τη φορά δεν θα άποτόχουν» είπαν. Και ή Διονυσία επανελάμβανε πάντα μόνη της τη φρικτή αυτή φράση, ένθ ζητούσε ένα μέρος κατάλληλο γιά να περιμένω τη Ζουστίν.

«—Πρέπει ναποτόχουν!» έλεγε μέσα της. Και προχωρεί όλοένα. Είναι κουρασμένη φοβερά, γιατί είναι στο πόδι από τα χαράγματα, τα πόδια της λυγούν όπως εκείνο τό βράδυ που είχαν κατεβή στο πηγάδι.

Σήμερα όμως δεν σκύβει τό μέτωπο. Η συνείδησή της είναι ήσυχη. Έχει θάρρος και τίποτε δεν την φοβίζει, ούτε την κάνει να ντρέπεται.

—«Δεν πρέπει να με ιδούν, σκέπτεται. Θα κατεβάσω δυο έύλα, να καθήσω να ξεκουρασθώ και να περιμένω».

Η Διονυσία άναπαύεται μερικά λεπτά έτσι, ενώ μελετούσε τό σχέδιό της, όταν άκουσε κάτι βήματα να πλησιάζουν.

«Κάποιος θα με είδε, συλλογίστηκε. Θα με πιάσουν τώρα. Θα θελήσουν να

μάθουν γιατί είμαι έδω. Δεν θα μιλήσω όμως. Πλησιάζουν... Εύτοχώς είμαι στα σκοτεινά...»

Πραγματικώς είναι θεοσκότεινα: και εκεί όπου βρίσκεται ή Διονυσία, ούτε τό φως των άστρων άκόμη δεν μπορεί να την φωτίση.

«Πέρασε. Μπα, πηγαίνει στην πορτοόλα. Μήπως;... Άχ αν ήταν ο κ. Μπεκκάρ, θα τοξ φώναζε και θα τοξ τάλεγα όλα. Δεν είμαι βεβαία όμως... Και προχωρεί τόσο γρήγορα. Μόνο τη ράχη του βλέπω. Αν ήταν κανέναν άλλος; Όλα θα π'αν χαμένα τότε. Καλύτερα να περιμένω...»

«Άχ τί κρίμα! Έκείνος είναι. Βέβαια, ή ώρα που γυρίζει από τό γραφείο του. Ναί, γνώρισα τό άνάστημά του. Τι κρίμα! Δεν ήμουν όμως βεβαία. Καλύτερα όπομονή παρά να κάνω λάθος.»

Η Διονυσία τεντώνει τ' αυτιά της. Και μ' όλο τό θόρυβο που κάνουν οι μηχανές τριγύρω της, άκούει τα πατήματα στον άμμο του κήπου.

—Καλησπέρα, μπαμπά!

Μια γελαστή φωνή άκούγεται.

«Η Ζερμαίν! Γνώρισα τη φωνή της...»

«Χαρούμενη κι' εύτυχισμένη σαν κάθε φορά που γυρίζει ο μπαμπάς της... Της άνοίγει την άγκαλιά του και κείνη έτοιμάζεται να ριχτή μέσα. Ναί, θυμάμαι! Άνοίγει και κείνη τα χέρια της» και κρεμιέται από τους ώμους του.

Την τελευταία φορά που την είχε ιδή έτσι, θυμάται πως ο μπαμπάς της της είχε πη.

«Μα, Ζερμαίν, θα με ρίξης! Είσαι μεγάλη πιά και βαρεία.»

«—Θα πέσουμε μαζί, είπ' εκείνη.

—Μα θα με σκάσης!

«Εί! θα πεθάνουμε μαζί». Και γέλασε πλατειά.

Τό θυμότανα τώρα αυτό ή Διονυσία, και της φαινόταν τόσο φρικτό!

Α! όχι. Δεν ήταν δυνατό ή όμογάλακτη άδελφή της, ή παιδική της φίλη, οι εύεργέτες της δεν θα πέθαιναν από τό χέρι κακοποιών, άφού αυτή ή Διονυσία έγνωρίζε τό σκοτεινό τους σχέδιο και τό μυστικό τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕ'.

Και όμως παρνοή!

Πέντε και μισή χτύπησαν στο ρολόι του άνθρακωρυχείου. Η Ζουστίν, ή άπιστη που ή κυρία Μπεκκάρ της ήταν τόσο καλή, θα έρχόταν σε λίγο. Κι' αυτή δεν φοβάται. Τό θάρρος της όμως της τό δίνει τό μίσος και ή όπερηφάνεια. Γιατί με τό κακούργημα της ίκανοποιεί την άδίκησή της και ποξάρε γιά γενναία.

(Έπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΤΟΥ 1930 ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΛΥΣΕΩΝ

Προαθάνοντες την 3 Δεκεμβρίου 1920 προς έφεσιν των Λύσεων των εις τα φύλλα της «Διαπλάσεως» Δεκεμβρίου — Φεβρουαρίου 1921 δημοσιεύσθαι των 203 Πνευματικών Ασκήσεων.

Οι ακόλουθοι έκατον δ-νομα τρεις αριθμοί σημαίνουν : ο πρώτος τάς εύρεθείσας όρθάς Λύσεις, ο δεύτερος τά Εύσημα Λύσεων, ο τρίτος τά Εύσημα Ε-πιμονής, συμφώνως με τον Όδη-γόν του Συνδρομητού, Κεφ. Δ', § 11.

Οι Ισότιμοι όλων των τάσεων έχουν το δικαίωμα, οι μὲν του Α' Βραβείου να δημοσιεύσουν την εικόνα των επί πληρωμῇ δρ. 20 δι' έξοδα του κλισεοῦ καὶ να-γοράσουν (έντός τριμήνου το πολ-λί από σήμερα, δηλαδή μέχρι της 1' Ιανουαρίου 1923, διότι κα-τόπιν παραγράφεται το δικαίωμα τούτο) ένα οιονδήποτε θέλουν τόμον «Διαπλάσεως» των έτών 1894—1921 (Β' Περίοδος) με έκ-πτωση τριών (3) δραχμῶν. Οι του Β' Βραβείου ναγοράσουν όμοιον Τόμον με έκπτωση δύο (2) δραχμῶν καὶ οι του Γ' με έκπτωση μίτης (1) δραχμῆς. (Ίδε καὶ Όδηγόν Συνδρομητού, Κεφ. Δ', § 10, Σημειώσεις).

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (16 έτών καί άνω.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Νο-σταλίδας, 180, 18, 7.

Ισότιμοι : Άρης, 195, 20, 7.

ΔΕΥΤΕΡ. ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Φοι-νικά, 145, 15, 7. — Θεμιστοκλ. Μο-σχάτος, 158, 16, 7.

Ισότιμοι : Δοξασμένο Κοητι-κόπουλο, 143, 15, 7. Γρηγόριος δ' Ε', 157, 16, 7.

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Όδυσ-σεύς Β. Καραμανώλης, 138, 14, 7. Φιλέριμος, 189, 14, 7. Ήρα, 133, 14, 7.

ΕΠΑΙΝΟΣ : Μακεδονικόν 'Ι-δεώδες, 106, 11, 7. Γοργώφτερος Έλευθερωτής, 109, 11, 6. Κο-κλέν, 93, 10, 4. Έράτων, 101, 11, 7. Μαγών 88, 9, 6.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : Δροσο-σταλίδα, 55, 6, 2. Άστρον της Εύτυχίας, 61, 7, 6. Καπετάν Λα-πάντας, 7, 1, 1. Ξενητεμένη Κορ-φιατοπούλα, 16, 2, 2. Φρουρός του Δικαίου, 66, 7, 4. Άττικός Όρίζων 45, 5, 4. Άννίβας, 61, 7, 4. Άνάμνησις, 45, 5, 3. Παυ-ρινιδάριο 52, 6, 4. Άπελευθε-ρωθείς Μικρασιάτης, 33, 4, 2. Κωνσταντίνος Άντ. Προγόνος, 39, 4, 3. Πραγματικότης, 73, 8, 4.

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ : (12 έως 15 έτών.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Γιάν-κος Δόρης, 150, 15, 7.

Ισότιμοι : Άράνατος Δόξα, 184, 19, 7. Έννυ Πόρτεν 142, 15, 7. Όλυμπιονίκης, 183, 19, 7. Άγροκόλυβος, 162, 17, 7. Ταλαβ, 152, 16, 7. Νεύτων, 162, 17, 7. Τζιτζίκας, 141, 15, 7. Θεόδωρος Γ. Μιχαήλ, 157, 16, 7. Βασσαβας, 155, 16, 7. Άτρόμητο Ναυτόπουλο, 149, 15, 7. Άλμυ-νη, 151, 16, 7. Πικροδάφνη, 167,

17, 7. Πολύκηψ της Ουαλλίας, 149, 15, 7.

ΔΕΥΤΕΡ. ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Άε-τόπουλο, 139, 14, 7. Άεράκι της Πόλης, 132, 14, 7.

Ισότιμοι : Ζέφυρος, 139, 14, 7. Ξανθός Φοίβος, 131, 14, 7. Άνθισμένη Άνοιξις, 133, 14, 7. Έλευθερωτής Πατρίδος, 131, 14, 7. Κατεργαρούλα, 134, 15, 7. Διπλάνον, 139, 14, 7. Τιμημένο Φλάμπουρο, 130, 15, 7. Βασι-λεύς Ά' Άμας, 139, 14, 7.

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Ύπε-ρήφανος Έλλην, 105, 11, 6. Άλ-τρούστρια, 111, 12, 7. Περόση-βος, 101, 11, 7.

Ισότιμοι : Κύμα του Αιγαίου, 108, 11, 7. Πληγόμενος Λέων, 100, 10, 7. Άτρόμητος Ναύτης, 108, 11, 6. Καλαματιανό Λου-λούδι, 115, 12, 6. Άντώνιος Ε. Κόκκινος, 111, 12, 7. Δάμψης της Άρετής, 117, 12, 7. Μικρός Τζόκευ, 119, 12, 5.

ΕΠΑΙΝΟΣ : Ήρωίς της Μα-δύτου, 77, 8, 6. Χρυσομαλλούσα των Σφαλκίων, 94, 10, 6. Θαλα-σσοπούλι, 75, 8, 7. Κόλπος Άτ-ταλίας, 79, 8, 4. Ιωάννης Κυ-ριατζίς, 86, 9, 4. Ιωάννης Δ. Μπουλούμπας, 96, 10, 6. Κο-νιστριατόπουλο, 83, 9, 7. Καρυ-οδραστής, 71, 8, 4. Πουλάνη της Έσθης, 97, 8, 7. Τρωγλε-δύτης, 72, 8, 6. Χρυσούς Αιών, 87, 9, 6.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : Κων-σταντίνος Γ. Άνδρέου, 61, 7, 5. Δευκό Άραπάκι, 10, 1, 1. Ή-ρος του Μεσολογγίου, 52, 6, 8. Πόπη Γ. Καλλίση, 62, 7, 6. Σπυρίδων Καμβύσας, 54, 6, 3. Ζα-λα-μόρο, 48, 5, 2. Ιωάννης Κουτσουμπίνας, 14, 2, 2. Πίστις-Πατρίς, 10, 1, 1. Πανουργάκος, 65, 7, 3. Ιωνικός Άστήρ, 19, 2, 4. Κυθαριώνας, 8, 1, 1. Μικρός Μίμης, 41, 5, 2. Νικόλαος Άρ. Παπαϊωάννου, 17, 2, 1. Κοντορ-βιδάκης, 48, 5, 2. Δοξασμένος Τσολιάς, 13, 2, 4. Νοβέλλα, 9, 1, 1. 25η Μαρτίου, 15, 2, 3. Ναπο-λέων Βοναπάρτης, 44, 5, 4. Γυιός του Ψηλορείτη, 56, 6, 4. Εύαν-θία Παν. Τσαπαλτζα, 48, 5, 7.

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 έτών καὶ κάτω.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Πα-δί του Μέλλοντος, 115, 12, 5.

Ισότιμοι : Ψυχή της Λέσβου 112, 12, 7. Διαπλάσοπουλάκι Νά-ξου, 106, 11, 6. Πυροβολικάκι, 84, 9, 7. Κατεργάτης, 131, 14, 7. Μικρό Κρητισσιωτάκι, 126, 13, 7. Άνοξιότιμο Μπουμπου-κάκι, 116, 12, 7. Βύρων, 129, 13, 7. ΔΕΥΤΕΡ. ΒΡΑΒ : Κουκουνά-ρα, 93, 10, 4. Λαράνα, 85, 9, 4.

Ισότιμοι : Μικρό Διαβολάκι, 96, 10, 4.

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Νηρηΐς, 61, 7, 4.

ΕΠΑΙΝΟΣ : Άχιλλεύς Δ. Γεωρ-γαντάς, 47, 5, 4. Σιατιστινός Μενέξες, 52, 6, 4. Μαρία Ι. Πιε-ράκου, 46, 5, 3.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : Δάμων Ν. Βασιλείου, 13, 2, 1. Γαλανό Κορφατόπουλο, 39, 4, 3. Άεί-ποτε Άγνωστος, 13, 2, 1.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΤΑΙ εις τους

Συνδρομητάς της «ΔΙΑ-ΠΛΑΣΕΩΣ» ότι, κατά την ΔΗ-ΛΩΣΙΝ του 32ου φύλλου, ή έ-τησία συνδρομή, από 1ης 'Ιου-λίου, ΗΥΣΘΗ εις δ ρ α χ - μ α ς 25 διὰ τὸ 'Εσωτερικόν καὶ φ ε ρ α κ α 25 διὰ τὸ 'Ε-ξωτερικόν. 'Επομένως οἱ πλη-ρώσαντες ἤδη οφείλουν νὰ στεί-λουν τὴν ΔΙΑΦΟΡΑΝ, ὑπολο-γίζοντες, οἱ μὲν τοῦ 'Εσωτερι-κοῦ λεπτὰ 75, οἱ δὲ τοῦ 'Εξω-τερικοῦ δρχ. 3,40 (ἢ φράγμα 1,30) δι' ἑκάστον μῆνα ἀπὸ 1ης 'Ιουλίου μέχρι τῆς ἡμέρας πού λήγει ἡ μὲ τὴν παλαιὰν τιμὴν πληρωθεῖσα συνδρομή των.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Στὸ τραπέζι.
—Μπέμπη, δὲς τὸ μισὸ πα-σιτάκι ; —Όχι, μαμά.
—Πῶς ; δὲν σ' ἀρέσει ;
—Ναί, μά..... τὸ θέλω δόλ-κλιο !
* * *

Ό βαρκάρης γυρεύει τὸ δολ-άκι γιὰ νὰ γυρίσῃ τὸ τιμόνι.
—Ό Κορυφοκεφαλάνης ;
—Δοιάκι ζητάς ; Νά διάκοι !
Καὶ δείχνει δύο διάκους ποῦ περνοῦσαν στὴν παραλία.
* * *

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Άθήναι. 38 δόδες Εὐριπίδου τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1922

ΤΟ ἔξοχα πῶς μερικοὶ δὲν θὰ ἐν-θουσιάζοντο ἀπὸ τὸν καινούριο κανονί-σμο τῆς Σελίδος Συνεργασίας κ' εἶχα ὑπ' ὄψει μὴ ἀντιρρήσεις σὰν αὐτὲς ποὺ διατυπώσουν σήμερα ὁ Νέδων, ὁ Γάτος, ὁ Άνθης, ὁ Στέφανος Δόξης.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

θὰ εἶμαι πῶς αὐστηρὴ στὴν ἐκλογὴ τῶν κομματιῶν τῆς Σελίδος. Ό κ. Φ. σ' ευχαριστῶ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ σὲ παρακαλῶ, ὅταν θὰ παύῃς ἐκεῖ-πέρα τὸ «Άνθρωπινον», νὰ τοῦ στείλῃς ἕνα ποσόγραμμα καὶ τίς σχετικὲς πληρω-φοράς.

Ό Στέφανος τῆς Δόξης, σχετίνως με τὸ λογαριασμὸ δὲν ἐργασίμουν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς (ΑΔ. Ἐπιστο-λὴ 41 φύλλου) κάνει τὴν ἐξῆς σωστὴ παρατήρησι : «Άφού ἀπὸ τὰ 72 χρό-νια, τὰ 60 περίπου πᾶνε χαμένα, μέ-νουν γιὰ ἐργασία μόνο 12, δηλαδή τὸ 1/6 τῆς ὅλης ζωῆς. Ἀπ' αὐτὰ ὅμως ἀπαιτοῦνται καὶ τὰ 6—7 χρόνια τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ποὺ ὁ ἄνθρωπος δὲν κάνει τίποτα. Ἐδὼ εἶναι λάθος. Δὲν πρέπει ν' ἀναριθμῇ παρὰ τὸ 1/6 τῶν 6—7 ἐτῶν, ἀφού τὰλλα 5/6 ἔχουν ἀπαι-ρεθῇ ἤδη ἀπὸ τίς ὥρες τῆς ἐργασίας. Δηλαδή 1/6 ἔτος περίπου. Καὶ τὸ συμ-πέρασμα τότε θὰ εἶναι, διὸ ἀπὸ τὰ 72 τῶν χρόνια, ὁ ἄνθρωπος ἐργάζεται μὲ-νον 11.»

Ἐνα βράδυ—μοῦ γράφει ὁ Γάτος Γράχκος, γυρίζων στὰ σπίτια του-μαζι : ὁ ἥσως τῆς Κιουτάγειας, ὁ Κερανοβόλος Ἰππότης, ὁ Ἀποδ-μητος Λέων κ' αὐτοί. Ἐνας κ' ἔνας, δηλαδή. Ὅταν ἐξέβαινα στὸ σπίτι τοῦ πρώτου, εἶδαν τὴν ἐξώπορτα μισανου-μένη κ' ἕνα ἀμυδρὸ φῶς σὲ μὴ κάμα-ρα. (ἐνὸς ἀπὸ τὸ σπίτι ἔλειπαν ὅλοι.) Ἀμέσως ὑποπτεύθηκα πῶς καί τρε-χεῖ... Ἀνάβουν τὸ ἡλεκτρικὸ καὶ μπαί-νουν μέσα μετὰ προφύλαξη... Ἀρα ἡ σ-φαιρὴ... Προχωροῦν, ἀνεβαίνουν ὡς τὸ φωτισμένη κάμαρα κ' εἶναι ἐτοιμοὶ νὰ μπου... ὅταν ἄξαφνα ἀκούουν ἕνα κρότο ! Ὅπου φύγη-φύγη τότε ὅλοι αὐτοὶ οἱ λέοντες, οἱ ἥσως καὶ οἱ ἱπ-πότες. Δένα-δέκα κατεβαίνουν τίς σκά-λες, πετιοῦνται στὸ δρόμο κ' ἀρχίζουν νὰ φωνάζουν «Κλέφτης !... Πιάστε-τον !... Ἀλλὰ ποῦ ! ὁ κλέφτης εἶναι περὶ ἀπὸ τὸ παρόθυρο κ' εἶνε γιὰ-ἔξωτος, πρὶν προσβάσῃ νὰ κλέψῃ τί-ποτα. Με ἄλλους λόγους : ὁ Γιάννης φοβήθηκε τὸ θερὸ καὶ τὸ θερὸ τῆς Γιάννης. Γέλια πού ἔκαμα !.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα ὡς διὰ αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα. Ἀλλὰ γιὰτί, ἐκεῖ ποὺ μοῦ λές διὸ τὴν Κυρία κ' ὅσα θάβουν νὰ διαβάξῃς Εὐαγγέλι-ο, αὐτὲς τίς ἐξέσεις, σὰν Ἕλληνίδα.

Με πολλὴ μου γοῶν διάβασα τὸ γράμμα σου, Εὐγενία Σκαμπούλου κ' εἶδα ὅλο σου τὸ ἔργο γιὰ τὸ σκε-λετὸ καὶ τὰ μαθήματα. Δὲν ἀμφισβή-λω διὸ θὰ διακριθῇς ἀνάμεσα

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διά 1 έως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἀπλὰ στοιχεία δε. 3 (ὁ ἐλάχιστος ὅρος). Πέραν τῶν 10 λέξ. 30 λέξ. ἡ λέξις, μὲ πᾶν δὲ στοιχεῖα λέξ. 40 καὶ μὲ κεφαλαία λέξ. 50. Ὁ χωριστὸς στίχος δε. 1,50.

(ΚΒ' -- 1052)
ΣΥΛΛΟΓΕ

ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ
Εγγυφόμενος στὸ μεγάλο κύκλο τῶν «Θριαμβευτῶν», σοῦ εὐχομαι νὰ θριαμβεύσῃς ἀληθινὰ καὶ ἀναφωνοῦς:

ΖΗΤΩ Ο' ΘΡΙΑΜΒΟΣ
ΑΥΡΑΤΟΣ ΠΙΓΓΜΑΧΟΣ
(ΚΒ' -- 1053)

Μὲ ἓνα πῆδημα εἰσερχομαι εἰς τὸ διαπλασιακὸ σαλόνι, χαίρετ' ὅλους καὶ ὅλες.

Διαβολάκι τῆς Σάμου
(ΚΒ' -- 1054)

Κόμη Δορινκούρ, πρόσεξε μὴ περὶς ἐξω εἰς τὰς ἀνακαλύψεις σου...

Ἀφρόκρino
(ΚΒ' -- 1055)

Εἰσερχόμενος εἰς τὸν Διαπλασιακὸν κόσμον, χαίρετ' ὅ τὰ Διαπλαστούπολι.

Σκάνδαλον
(ΚΒ' -- 1056)

Σύλλογος Ἀνίκητε, σελεις ἄλλη ἀνακάλυψη; Ἡρώς τ. Κίου ταχίας, Ὑπνοβάτης. Ἀνδρ. Ρακοπούλος. Γαῖς Γράκχε, ἀντὶ Δημήτριος Ἀνδρέας. Ἀκολουθεῖ.

Δοξασμένος Τσοῖας
(ΚΒ' -- 1057)

Προκηρύσσομεν Διαγωνισμόν Μ. Μυστ. Βραβεῖα δύο. Προθεσμία ἑμνησ. Διοίς: Νικόλ. Σκαρβελῆν, Πλατὺ Σοκκάκι, Ἡράκλειον Κρήτης.

ΚΟΛΟΜΒΟΣ, ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ
(ΚΒ' -- 1058)

Τὸ Εσσεκπασμα: Νέρων=Μάν. Βαρδάκις. Κρητικοπαῖς.=Κ. Λασιθιωτάκις, Ναυτοπούλα=Α. Ἀθητακί. Τρέμετε!!!

ΚΟΛΟΜΒΟΣ, ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ
(ΚΒ' -- 1059)

Επαναστάτη, Μπερμπαντάκο κ.λ.π., νῆστε σοβαρώτεροι. Μὴν ἀερολογεῖτε στὶς ἀγγελίας.

Ἀλίκη, Ἰζούλια
(ΚΒ' -- 1060)

Σκόρρο, συγχαρητήρια γιὰ τὴν ἀνακάλυψη.

ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ
(ΚΒ' -- 1061)

Αστυνομικοί, ἀνακαλύψτε με εἰμαι, **Συναχωμένος Γάτος**

(ΚΒ' -- 1062)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ο' ΑΝΙΚΗΤΟΣ, ΑΠΟΤΕΛΕΣΜ. Α' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Εν ὅλῳ ἐληφθῆσαν 42 ἀπαντήσεις. Ἐκ τούτων ἀπερρίφθησαν αἱ 9, εἰς δὲ τὰς ὑπολειφθεῖσας 33 ἐτέθη κληρωτὶς καὶ ἐβραβεύθησαν οἱ ἑξῆς:

Α' ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ΠΛ. ΣΠΑΡΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Β' ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ΦΑΣΜΑ.
Γ' ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ΧΑΜΙΝΙ.

Παρακαλοῦνται οἱ βραβευθέντες ν' ἀποστείλωσι τὰς ἀκριβεῖς διευθύνσεις τῶν τάχιστα. Τὸν λοιπὸν εὐχαριστοῦμεν. Ἡ διεύθυνσις τοῦ συλλόγου εἶναι: Τ. Σκινάν, Πιπίνου 10 Ἀθήνας.

ΑΝΑΜΕΙΝΑΤΕ Β' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ
(ΚΒ' -- 1062a)

Αναχωρῶντας γιὰ τὴ Βάρνα (Βουλγαρίας), παῦν ν' ἀντιπροσωπεύω τὸν καλὸν σύλλογον «ΠΗΝΕΙΟΣ».

ΙΩ. Α. ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

(ΚΒ' -- 1063)

Εἰσερχόμενος στο σαλονάκι τῆς Διαπλάσεως ὑποκλίνομαι εἰς ὅλους καὶ ὅλας. **ΜΟΝΟΜΑΡΤΥΣ**

(ΚΒ' -- 1064)

Αστυνομικοί, ἀνακαλύψτε με. Προθεσμία ἑμνησ. Βραβεῖον βιβλίον αξίας 10 δραχμῶν.

ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ
(ΚΒ' -- 1065)

Αναλλάσσω Μ. Μ. μὲ ὅλους καὶ ὅλας, προπάντων μὲ φιλελευθέρους. Σοῖρα Δεξινέρ, Σηρετυέλ, Ἀγκυρα, Σίς ὑποστηρίζω.

ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ
(ΚΒ' -- 1066)

ΛΟΥΛΟΥΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ, δέξου τίς ἀγνότερες εὐχες μου. **ΔΦΕΛΗΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΠΑΙΣ**

(ΚΒ' -- 1067)

ΚΟΣΜΕ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ, κλεινοῦν δυο χρόνια, ἀφ' οὗτου ἰδρὺθηκες...Να χελιάσουν!

ΔΦΕΛΗΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΠΑΙΣ
(ΚΒ' -- 1068)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
Βραβεύονται: Α') Μεγάλη Ἑλλάς [ἡ Πείνα]. Β') Δασαρχὴ [αἰτηματα]. Γ') Δασαρχὴ [καρτες]. Στείλατε διευθύνσεις.

ΣΑΝΣΕΛΛΩΡ
(ΚΒ' -- 1070)

ΟΣΟΙ ΘΑΝΑΤΑΣΤΕ ΤΗ ΛΕΒΕΝΤΙΑ ΤΟΥΤΙΜΗΜΕΝΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ
ψηφίστε τὸν **ΕΥΔΑΝΔΥΤΗ** σας στὸ Δημοφίλ. [ΚΒ' -- 993].

ΚΑΤΩ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ!
(ΚΒ' -- 1071)

ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΔΕΣΣΟ-ΚΑΡΟ
ΚΑΡΔΙΟΓΝΩΣΤΗ and CUM-PANY, τὰ σκόρδα εἶναι προωρισμένα γιὰ ΣΑΣ.

ΗΤΕΙΡΟΛΗΨ
(ΚΒ' -- 1072)

Γαῖε Γράκχε, ἐγὼ ὅμως ὑποστηρίζω τὸ ἀντίθετο καὶ σὲ βεβαίω πως ἔχω δικίον.

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΠΗΠΕΥΣ
(ΚΒ' -- 1073)

Ιουλιανέ, Ἰουλιανέ Μεσονύχτη, Ἄδικο κλαῖτε, — Ἀρκεῖνε, δὲν δέχουμαι. — Συριανέ Πιταρολε, Φον Κολοκυθα, Εὐχαριστῶ — Καρούμπα, Καρκαλέτο. «Ἀνίκητε», Ὁραῖα τα καταφέρατε. Σ. Μαραγκὸς ΠΑΝΟΔΙΟΣ κ.α.

(ΚΒ' -- 1074)

Συμμορία Ἄσοο-Καρό, προσέχετε νὰ μὴ σκοντάψετε. — Ἐπαναστάτη, τώρα δὲ εἶσαι στὶς δόξες σου.

ΣΦΑΧΤΗΣ
(ΚΒ' -- 1075)

Αν σ' ἄρεση, **Βεατρίκη**, ξαναπέρανα καρλίκι [ἀπάνω στὸ γαϊδουράκι]; — Καὶ συ Ἐπτάλοφος, πέρανα σὺν καρνάβαλος 1 ἔ; **ΔΟΝ ΚΟΛΟΚΟΥΘΑΚΗΣ, ΔΟΝ ΚΑΡΠΟΥΖΑΚΗΣ.**

(ΚΒ' -- 1076)

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
ΤΡΟΠΗΦΗΛ ΑΠΟΠΗΦΙΣΤΗΤΟΣ ΤΟΥ 1922

Ανοῖξε, Μάννα μας γλυκαί, τὴν ἀφάτητ ἀγκυρία σου καὶ σκέπασε μας τὰ φτωχά, τὰ μαύρα νὰ παιδιά σου». — **Βαλαωρίτης.**

Γιὰ χατήρι ἐκείνων που μὲ παρεκάλεσαν παῖρνα μέρος στὸ φετεινὸ Δημοψήφισμα, ἐλπίζοντας τὴν ὑποστήριξιν ἐκείνων που νοιάθουν τέτοιο ψευδώνυμο.

ΡΙΤΑ
(ΚΒ' -- 1077)

ΚΑΡΔΙΟΓΝΩΣΤΗ, μήπως εἶσαι **ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ** καὶ δὲν τὸ ξέρω;

ΑΛΟΓΟΜΥΓΑ

(ΚΒ' -- 1078)

ΚΑΡΟΥΜΠΑ, ΚΑΡΚΑΛΕΤΣΕ, bravo... **diplome d' idiote** cié (ξέρετε Γαλλικά;)

Αλογόμυγα
(ΚΒ' -- 1079)

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΓΡΟΦΙΑ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜ. ΔΙΑΓΩΝ. ΔΙΗΓΗΜ. Βραβεῖον Α': **Αμάραντος**. Βραβεῖο Β': **Ἀφελὴς Γυμνασιόπαις** [Ἰσοτμος: Ἐπαναστάτης, Κούρτελης]. Ἐπαινος: Δελακωτσός. Παρακαλεῖσθε στείλετε καταλόγο βιβλίων.

Προκηρύσσομεν Διαγωνισμό **Ζωγραφικῆς** μὲ ἐλευθερία στὴν ἔμπνευση. Βραβεῖα: Ἐργο ζωγραφικῆς, εἶδη ζωγραφικῆς 10 δραχμῶν. Ἔργα μὲ ὀλοπτο γραμματοσημῶ δεκτὰ ὡς τὸ τέλος Νοεμβρίου. Διοίς: 11. Βαχαβιόλον, Ἀριστοτέλους 99

Ἀθήνας.
(ΚΒ' -- 1079a)

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ

(ΚΒ' -- 1080)

Κοκώ, γαῖα σου= Ἀργ. Κοκκινακί. Μαγεμένη Γεματιά= Ἀγλ. Κιριμζακί. Μεμφίς, Γ'ιούντεξ, τετραμῖα ἑλαρά: εὐχαριστῶ δικὰ μου ἐστεῖλα.

ΣΟΦΙΑ - ΔΑ - ΜΟΔΙΝ
(ΚΒ' -- 1081)

Παναγία τῶν Ροῶν = Ἑλένη Στυλιανική. Μιράντα, ἀνταλασσοῦμε Μ. Μυστικὰ;

Χαλκοντοπούλα
(ΚΒ' -- 1082)

Θέλω, αὐτὴ ἡ ἐκδοκίσις σου μου ἐκοστίσε μίαν ἀνακάλυψιν!!!

Μοσχομάγκας τῶν Παρισίων
(ΚΒ' -- 1083)

Ἀβαρον τοῦ 21, σοῦ ἀπονέμω **Λ** το βραβεῖον τῆς ἀφελείας. Ὀλίγη ὑπομονή. **Ζικοτῶ**

(ΚΒ' -- 1084)

Π. Α. Σ. — Ζήτω ἡ **Μπεμπιδάτικη Αὐτοκρατορία**, καὶ οἱ μεγάλοι ἀνακαλύπται Πιανοδῖος καὶ Ἀνίκητος. Ζήτωωω! Χά, χά, καὶ Τριανδρία, κοιμήσαι;

Καρούμπα, Καρκαλέτο, γιὰ νὰ ἰδοῦμε...

(ΚΒ' -- 1085)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜ. ΔΙΑΓΩΝ. ΙΑΒΕΡΗ
Βραβεῖον Α': Ἀρτάς. Βραβεῖον Β': Ἀφελὴς Γυμνασιόπαις. Βραβεῖον Γ'. Χλωμασμένο Ἀγόρι. Ἐπαινος: Ματωμένο Δαφλόκλαδο. Ἐλπιδοπλεκτη Πορφύρα. Καρλοτα καὶ Τριανταφυλλένια. Ἐκλέξατε βραβεῖα καὶ στείλατε Διοίς.

Ἰαβέρης
(ΚΒ' -- 1086)

Μιράντα, μ' ὅλη μου τὴν καρδιά δέχομαι. Τριανταφυλλένια, ξεχάστηκα; **Ἰδανισμός**

(ΚΒ' -- 1087)

Διαβολάπαιδο = Νικόλοπούλου. Μαδυτοπούλα = Βαβαλίδου. Ἑλληνικὸν Ὀνειρον, ὄνειρεῦτε-κες!

Πανταχού Παρών.
(ΚΒ' -- 1088)

Αρχαιρεσίαι Φαραῶ: Προσδρος Κική, Ἀντιπροσδρος: Σουφραζέττα τῆς Αἰγύπτου, Ταμίας: Σοσιαλιστής.

(ΚΒ' -- 1089)

Σπαθὶ τοῦ Κωνσταντίνου, δὲν σοῦ γερμῶ τὸ μάτι; Ἐπαναστάτη, σὺν νὰ τὸ πῆρες ἀπάνω σου.

Κική
(ΚΒ' -- 1090)

δρῶν ἐν Ἀθήναις ὁ Σύλλογος **ΠΕΡΙΛΟΜΟΣ**. Σκοπός: φαγί. Ἀρχιμάγειρας: Πανταχοῦ Παρών, Μαγειρας: Θέλιμα. Μαγμιονος: Μπουμπουλῖνα. Γράψατε: Οὐρανίαν Καρδύκη. Στουρνάρα 23—Α. Φαγάδας, ἐγγραφεῖτε. Συνδρομὴ μηνιαία δραχ. 3.

Προκηρύσσομεν Διαγωνισμόν συνταγῆς φαγητῶν. Βραβεῖα πρῶτου, δευτέρου, τρίτου. Προθεσμία ἕως τῆς 1 'Οκτωβρίου. Τὰ μὴ μέλη πληρῶνουν δραχμὴν. — **Περίδρομος**

(ΚΒ' -- 1091)

Ο Ἀρκεῖνος χαίρετ' τοὺς φίλους του καὶ προκαλεῖ τοὺς ἐχθρούς του.

(ΚΒ' -- 1092)

Αποτελέσματα Συλλόγου Φαραῶ. Εσπαθώματος: Χεῖλα. Πολυσυλλάβων λέξεων: Πανταχοῦ Παρών.

Β' Αποτελέσματα Εσπαθώματος: Πανταχοῦ Παρών. — Πολυσυλλάβων λέξεων: Δόξα Ματωμένη. Ἰσοτμοί: Ἀκύλας, Ἰερωνυμίδης. Ἐπαινος: Ραδαμάνθυς.

Προκηρύσσομεν διαγωνισμόν εσπαθώματος. Βραβεῖα: Κακὸς Δρόμος καὶ Φοιτηταί. Προθεσμία Τρίμηνη. Ὅλοι ὅσοι λάβουν μέρος ὁ ἀνταμοιβοῦν.

Κική.
(ΚΒ' -- 1093)

Βάλσαμο Πανσίπνο, ἀνταλλαγήν c. p. δέχομαι. Στείλατε πρῶτος. Ἀνθισμένη Πασχαλιά, **Συλόκαστρον.**

(ΚΒ' -- 1094)

Ξεσκεπάζω: Οὐράνιος Ἀσθήρ. — Μπ. Κυριώτης. Κῆμα τοῦ Αἰγαίου: Σ. Βερναρδος. Κοσμοκράτωρ: Ι. Μαργαρίτης. Ἀνεμιστής: Α. Χατζιδωκίτης.

Ἄσμα Κίρκης
(ΚΒ' -- 1095)

ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜ. Α' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜ. ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α': Γιάννης Κωστόυλης. Β': Δημ. Σαλονικίος. Γ': Νικ. Τουντεζάκης. Ἐπαινος: Φῶτος Ἀλῆς, Τριανταφυλλένια. Κρίσεις στέλλονται ταχυδρομικῶς. Στείλατε Διοίς.

ΔΙΑΚΟΠΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
Ἐνεκα τῆς ἐναρξέως τῶν μαθημάτων διακόπτονται αἱ ἐργασίαι τοῦ Συλλόγου.
(ΚΒ' -- 1096)

ΕΚΚΛΗΣΙΣ
Ὁσα, ἀγορία καὶ κορίτσια, ἐδείξατε φιλελεύθερα αἰσθήματα ἔλατε νὰ ἐνωθούμε σ' ἓνα τρανὸ Σύλλογον, γιὰ ν' ἀναδείξωμε στὸ Διαπλασιακόκοσμο τὴ δύναμιν τοῦ Ἀρχηγῶν μας. Μ' ἀγάπη **ΑΡΧΗΓΩΣ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ**

(ΚΒ' -- 1097)

Εἰσερχόμενος εἰς τὸν Διαπλασιακόκοσμον χαίρετ' ἀπαξάπαντας. **ΔΟΝ ΦΑΣΟΥΓΛΑΚΗΣ**
(ΚΒ' -- 1098)

Ζήτω ὁ Διαπλασιακὸς Σύλλογος **«ΘΡΙΑΜΒΟΣ»** Θεσσαλονίκης! ζήτω καὶ ὁ **ΔΟΝ ΦΑΣΟΥΓΛΑΚΗΣ** ἡνελ! σ' ἀρέσει;
(ΚΒ' -- 1099)

Σύλλογος «Μυστηριώδης», καί εἰς ἐξω νὰ λάβω ἐπιστολήν σου γιὰ τὴν ὑποσχέσιν σου δὲν ἐξετέλεσες;
Ἰαβέρης